

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԾՐԱԳՐԱԾ
ԿԵԱՆՔԸ

2534

Թարգմանուած Անգլիարեան

ԵՓՐԱՑՑԱՐԱՆ

ԽԱՐԲԵՐԴ

1913

244

Վ-76

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԾՐԱԳՐԱԾ ԿԵԱՆՔԸ

«Ինչու որ մենք լնոր ձեռագործն ենք քրիստոս Յիսուսով
ստեղծուած, բարի գործերու համար՝ որոնց Աստուած ա-
ռաջուց պատրաստեց մեզ որ անոնց մէջը բախենք:»

ԵՓԵՍ. 2, 10

«Քրիստոս Յիսուսով ստեղծուած» կը նշա-
նակէ թէ ամէն Աստուծոյ զաւակ Քրիստոս Յի-
սուսով նոր արարած մ'է: «Բարի գործերու
համար» Այս ալ կը նշանակէ թէ Աստուծոյ
այս տեսակ զաւակը Քրիստոս Յիսուսով նոր ըս-
տեղծուած մըն է: «Որով Աստուած առաջուց
պատրաստեց» Այդ կը նշանակէ թէ մեր գո-
յութենէն առաջ Աստուած Քրիստոս Յիսուսով
ծրագրած է մեզի համար ծառայութեան կեան-
քը: «Որ անոնց մէջ ըլլանք» Մալեղը գործնա-
կան բառ մըն է: Այդ կը նշանակէ թէ Աստուծոյ
իր զաւակներուն համար ունեցած մեծ նպատակը
միայն երեւակայութիւն մըն է, այլ գործնական
իրականութիւն մըն է: որ մեր ներկայ գործի
կեանքին մէջ ճանջնալու և ապրելու ենք: Ուս-
տի այս բոլոր վկայութեան մէջէն կ'ընթանայ
սա մէկ գերազ ոյն խորհուրդը թէ—

B 2001

Քրիստոս Յիսուսով ամեն կեանքի համար
Աստուած ծրագիր ւը ունի:

Ի՞նչ զարմանալի ճշմարտութիւն է այս և որչափ ալ բանաւոր: Եթէ ճարտարագետ մը կը ծրագրէ փառաւոր պալատին յատակագիծը: Արուեստագէտը կ'ուրուագծէ իր գըլուխ գործոցին ծրագիրը, նաւաշէնը իր հսկայ նաւուն յատակագիծը կ'որոշէ, Միթէ Աստուած ծրագիր չ'ունի անմահ հոգիներու համար որ գոյութեան կը բերէ և Յիսուս Քրիստոսի կը միացնէ: Հարկաւ ծրագիր մ'ունի: Այո՛, ամպը որ երկնակամարին վրայ կը տատանի, ամէն խոտի ծիղ որ իր ծոցով դէպի երկինք կը բարձրացնէ, առտուան արեւուն առջև ամէն ցօղի կաթիլ, արեւէն եկած ամէն լուսոյ ճառագայթ որ երկրին սահմանին միջոցէն կ'անցնի, այս բոլորին համար Աստուած նպատակ մը և ծրագիր մ'ունի: Ուրեմն որչափ աւելի քեզի համար որ բուն իրենն ես, Յիսուս Քրիստոս նախապէս պատրաստած է կեանքի ծրագիրը: Եւ ոչ միայն այսքան այլ—

Աստուած քու կեանքիդ համար ծրագիր մ'ունի
որ ո՛չ ո՛ր կրնայ կասարեղ

«Բոլոր տարիներուն մէջ երբէք եղած չէ և պիտի չըլլայ ինծի նման մարդ մը, կին մը,

եւ մէկ հատ եմ և երկու չեմ»

Այդ ճշմարիտ է, ոչ երկու տերեւներ, ոչ երկու գոհարներ, ոչ երկու աստղեր և ոչ երկու կեանքեր իրարու նման են: Ամէն կեանք Առնչման համար նոր խորհուրդ մէջ աշխարհի մէջ: Աշխարհի մէջ մարդ մը չիկայ որ քու գործերդ ընէ այնչափ լա՛ւ որչափ դուն պիտի ընես, եթէ դուն չես գտներ ու չես հետեւիր ԱՅՅ. քու կեանքիդ համար ունեցած նպատակին, բան մը պիտի պակսի այն փառքէն որ պիտի վայելիր: Ամէն գոհար իր փայլովը կը փայլի, ամէն ծաղիկ իրեն յատուկ անուշահոտութիւնը կը բուրէ: Ամէն քսիստոնեայ Քրիստոսի լոյսէն ու անուշահոտութենէն մաս մ'ունի, որ ԱՅՅ. առնոր միջոցաւ ուրիշներուն պիտի փոխանցէ: ԱՅՅ. քիչի մասնաւոր նմանութիւն մը տուած է, ԱՅՅ. մեզի անհատականութիւն մը տուած է: ԱՅՅ. ստեղծած է նաեւ շրջանակ մը անհատներէ բաղկացեալ, որուն մէջ ամէն մէկ անհատ իր տեղն առնելու է այս ընդարձակ աշխարհի մէջ: Ոչ ոք կրնայ այդ անհատին տեղը լեցնել, եւ ուստի Ան կը ձեւէ ու կը կարգադրէ քու կեանքդ, այնպէս որ քեզ բուն այդ շրջանակին մօտեցնէ: Ընդ մօտի մը չափ եղած տեղափոխութիւնը հեռագրիտակին վառարանին մէջ՝ բաւական է որ մարդ տեսնէ զեղեցիկ տե-

37429-67

51/81-Ա.Դ.

С. 2. 1. 4.

սարան մը որ առաջ բոլորովին խառնաչփոթ ու աղօտ կ'երեւէր։ Այսպէս ալ քու կեանքիդ մէջ անհտաականութեան մէկ ցորենի զանազանութիւնը՝ որ ուրիշ մարդիկներէն տարբեր կ'ընէ քեզ, պատճառ պիտի ըլլայ որ Յիսուս Քրիստոս տեսնուի քեզմով այնչափ յստուկ և գեղեցիկ, որ ուրիշ տեղ կարելի չէր տեսնել։ Ինչ առանձնաշնորհութիւն մէկու մը՝ որ Յիսուս Քրիստոս իր մէջ բնակած կ'ունենայ ևս ալ մեծ խոնարհութեամբ։ Ի՞նչ ուրախութիւն գիտնալ թէ Ած. քեզ կը դործածէ իբր ընդունակ այս ինչ դործին համար և ուրիշ որեւէ մէկուն չի յանձներ զայն։ Դու մէջդ գոհարի անկիւնսուոր պղտիկ փոփոխութիւն մը կայ և ահա մարդ լոյս կը տեսնէ հոն։ Դու մէջդ համեմունքի խառնուածքի պղտիկ տարբերութիւն մը կայ և ահա այդ պատճառաւ մէկը Քրիստոսի անուշահոտութիւնը կը ճանչնայ քեզմով։

Մարդ մը կրնայ քերական հետեւելու Աստուծոյ
ծրագրած կեանքին մէջ

Պզտիկ ձկնորս գիւղ մը այցելեցինք ամառուան վազանձին առթիւ։ Մեր տեսած շատ մը հեքքերական բաներէն մին էր զոյգ մը արծիւներու բանտարկութիւնը, ասոնք երկու շալաթուան եղած ատենէն բռնուած ու փակուած է։

ին սենեակի մը անկիւնը խոշոր վանդակի մը մէջ։

Արծիւները տարուէ տարի մեծցան և իրենց ցեղին գեղեցիկ օրինակները եղան, իրենց թեւերուն տարածութիւնը մէկ ծայրէն մէկսը վեց ոտք էր։ Ուրիշ ամառ մը երբ մեր սովորական վազանձին եկանք այս գիւղը, արծիւները կորսուած էին։ Արծիւներուն ախրովը հարցուցինք անոնց մասին, հետեւեալ պատմութիւնն ըբաւ։ Տէրը լծէն հեռու ձկնորսութեան գացած ըլլալով ուշացաւ։ Քանի որ տէրը բացակայ էր, քանի մը շարաճճի տղայք վանդակին դուռը բացած էին ու այս մեծ թռչուններուն ազատութիւն տուած էին։ Ասոնք ալ անմիջապէս ջանացած էին փախչիլ, բայց քանի որ իրենց պզտիկութենէն իվեր բանտարկուած էին, երբէք թռչիլ սովորած չէին։ Այնպէս կը թռուէր թէ ասոնք լաւ հասկցած էին թէ Աստուած կ'ուզէ որ իրենք խեղճուկ արարած մ'ըլլալէ աւելի բան մ'ըլլան։ Այս ձանձրացուցի տարիներէն ետքն ալ հաստատութեան և տիեզերքի հանդէպ իրենց ունեցած բնաղդը տակաւին կենդանի էր իրենց սրտին մէջ։ Ամենայն յանդգնութեամբ ջանացին իրենց մտքէն անցած խորհուրդը դործադրել։ Գիւղին կանաչներուն վրայ տապալկեցան, մաքառեցան,

ինկան, թեւերնին շատ անգամ արգահատելի կերպով իրարու կը զարնուէին ազատ օդին մէջ բարձրանալու համար, որուն Ած. նախասահմանած էր զիրենք: Բայց իզո՞ւր, անոնցմէ մէկը պզտիկ գետակին վրայէն անցնիլ փորձած ատեն անյուսութեամբ ջուրին մէջ ինկաւ և խեղդուելէ ազատելու համար օգնութեան կը կարօտէր, միւսը յաջորդական յուսախաբուծիւններէ և անկումներէ վերջ, որոշեց մտաւայ ծառին ամենէն վարի ճուղերուն վրայ հանգչիլ Սնգութ տղայ մը մեռցուց զայն: Իր ընկերն ալ նոյն անգորբ բազդին մատնուեցաւ: Այսպէս իրենց չղթայուած կեանքին տխուր ողբերգութիւնը՝ վերջացաւ: Այս բանտարկուած արծիւներուն ողբերգական կեանքէն շատ դասեր կրնանք սովորիլ: Աստուած այսարքայազուններուն համար նախապատրասեալ էր ազրտութեան աղնիւ ժառանգականութիւն մը: Իրենց պարտն էր օրուան տաք օդը ձեղքել ու թռչիլ իրենց արքայական թռիչքովը: Իրենց գործն էր բոյն չինել բարձր ժայռի մը վրայ, ուր երբէք մարդ չի կրնար ելլել: Իրենց պարտքն էր անխնայ թեւերով հովերուն ու փոթորիկներուն դիմադրել օդին մէջէն: Իշխանական ժառանգութիւնն անշուշտ իրենցն էր: Բայց մարդու մը անդթութիւնը անուսու-

թեան մէջ բանաւարկեց զիրենք և զրկեց այս ամենէն, փոխանակ ծրագրած անսահման ազատութիւնը վայելու: Եղան գերիներ, ընկճուածներ, անյոյսներ, և մահապարտներ: Մինչ-իսկ այս օգային թռչունները Ածյ. ծրագրած կեանքին դէմ թերացան, մարդոց որդիները շատ աւելի կրնան սխալիլ:

Ճիշդ այս բանին համար չէ՞ որ Պօլոս կ'ըսէ, «Ահով ու դողով ձեր անձերուն վերկուծութիւնը գործեցէք. ինչու որ Ած. է որ ձեր մէջը կը ներգործէ կամենալն ու ընելը իր հասութեանը համար»: Այս ներքին ձայներն ի՞նչ են որոնց եթէ չանսանք կը դադրին: Ի՞նչ են այս տեսիլները, որոնց եթէ չի հետեւինք կ'անհետան: Ի՞նչ են Քրիստոսի համար եղած այս բոլոր եռանդները, որոնք եթէ չի մարմնացնենք կը մեռնին: Ի՞նչ են անոնք: Եթէ ոչ կենդանի Աստուածն է որ կը գործէ մեր մէջ կամենալն ու ընելն՝ այն կեանքի գործը որ Ած. ծրագրած է մեզի համար՝ յաւիտենից: Այն որուն կը կանչուինք, «Գործեցէք», սիրով գործեցէք, ամէն օր հաւատարիմ ծառայի մը նման: Գործեցէք իոչպէս որ Ած. կը գործէ ձեր մէջը: Գործեցէք ալ աւելի: Կրնաս զանց ընել: Քու կեանքիդ համար ունեցած Ածյ. կատարեալ ծրագրին մէջ շատ թերի ըլլալ: Ուս-

տի «Ահալ ու դողով գործեցէք» նշանակելի բառերը ասոնք են, ազդարարող բառեր, մեղմ յանդիմանութեան բառեր։ Այդ օրհնեալ կեանքը վկայութեան և պողաբերութեան կեանքը որ Աժ. կարգադրած է քեզի համար Յիսուս Քրիստոսով լոյստեանից—գործէ զայն վախով ու դողով։ Դողալով որ չըլլայ թէ աշխարհին Աստուածը խաւարեցնէ քու տեսութիւնդ այն ծառայութեան հանդէպ, որ միշտ քու առջևդ կը դնէ։ Դողալով որ չըլլայ թէ քեզ չընկալատող բրիտանեայ ընկերներուդ ցած գաղափարականը սողալու մակարդակին իջեցնէ քեզ։ Դողալով որ չըլլայ թէ թերանաս աղօթելու, դրամ տալու և մինչև իսկ երթալու պարտականութեանդ մէջ երկրիս մութ անկիւնները գտնուածներուն՝ որ երկար ատենէ իվեր Աժ. կարգադրած է քեզի համար։ Դողալով որ չըլլայ թէ աշխարհային հաճոյքի և փառասիրութեան ձայներ ականջներդ խայցեն՝ այնպէս որ ալ չսես այն միշտ փոխադրող ձայնը որ կ'ըսէ «Ետե՛ս եկուր» «Իմ ետե՛ս եկուր»

Աստուծոյ կոչումը զանց բնելու մէկ պատճառը բուն մեք ուզած կոչումը ընտրելու փափաքն է։

Ամէն օր մարդ կոչում մը ընտրելու վրայ

կը խօսի Բայց այս խօսքը պարզ սխալ մը չէ, քանզի մարդ մը ինչպէս կ'ընայ իր կոչումը ընտրելու եթէ մարդ մը կանչուած է, այլևս ինք չընտրելու։ Ընտրողը մէկ մ'է։

«Իսկ զիս չ'ընտրեցիք հապա ես ձեզ ընտրեցի և դրի որ երթաք ու պտուղ բերէք» Կ'ըսէ մեր Տէրը։ «Մարդիկ այնպէս կը գործեն իբր թէ Աստուած կարգ մը ծրագիրներ դրած է իրենց առջև, անոնք իրենց հաճոյ եղածը կըրնան ընտրել ինչպէս որ խանութպան մը մետաքսի կաժերը յաճախորդ կնի՞ մը կը ցուցնէ և ան կ'ընտրէ ինչպէս որ աչքին կը զարնէ։ Բայց այդ ձգձարիս չէ։ Ընտրելն Աստուծոյ գործն է։ Մեր գործն է պարզապէս հաւանիլ և հնազանդիլ։ Աստուծոյ Որդոյն կեանքին առաջնորդութիւնը կ'ըլլայ մինչև վերջը յաւիտեանականութեան մէջ անոր անձին փրկութեանը համար։ Աստուած իր գերագոյն արածութիւնը կը պահանջէ երկու պարագային մէջ ալ։ Մարդը որ այսինչ բանին համար կը փտահի Աստուծոյ իսկ ուրիշ բանի մը համար կը թերահաւատի, մահացու սխալ մը կը գործէ։ Երանի թէ մենք կանուխէն սովորած ըլլայինք թէ որչափ անգամ մեր անվարժ ձեռքով եղծանք ենք մեզի համար պատրաստուած լաւ ծրագիրը։ Խոնարհ սրտով ճանչնանք մեր պակասը,

խոստուանինք մեր սխալը, որ ըրած ենք սոսկ մարդկային փոփոխամտութեամբ: Երիտասարդ բարեկամ, դուն այնպէս տեղ մը կը կենա՞ս ուր մարդիկ կը ստիպեն քեզ կոչում մ'ընտրելու: Կեանքի գործին մէջ անձնական ընտրութիւն ընելու մահուան յաղթած չե՞ս: Մի՛ ջանար ընտրել: Այս համարը չ'ըսե՞ր թէ Յիսուս Քրիստոսով ստեղծուած ենք բարի գործերու համար: Եթէ ծրագիրը Քրիստոս է՝ ինչպէս պիտի գտնես Զայն, Զէ՞ որ Քրիստոսի երթալով: Ուստի մի միայն Աստուծոյ գնա՛, պարզութեամբ, վստահութեամբ, վստահութեամբ և աղօթքով, խնդրէ անկէ որ ցուցնէ քեզի ինչ որ ինք ընտրած է քեզի համար: Եւ քանի որ դուն կը քալես այն առօրեայ լոյսով, որ Ած. քու ճամբուդ մէջ սփռած է, Ան ապահովապէս պիտի առաջնորդէ քեզ իր կարգադրած կեանքի ծրագրին մէջ: Այնպէս որ դուն անշատ պիտի ըլլաս այն ցաւէն, յուսահատութենէն և սխալէն, որոնք կ'ելլեն այն մարդուն ճամբուն վրայ որ ինք իրեն ճամբայ կ'ընտրէ և շատ ուշ գիտակցութեան կուգայ, թէ Աստուծոյ վստահելու է իր կեանքի այս մեծ խնդրոյն և ուրիշ ամէն խնդիրներու մէջ: Ուստի մէկզմէկ խրատելու պէտքը կ'զգանք թէ՛ մարդ կրնայ սխալիլ Աստուծոյ իրեն համար ծրագրած կեանքին մէջ:

քին մէջ:

Մարդ կրնայ սխալիլ բուն իր կարճատեսութեամբը, կամ ապաշտութեամբը, անհնազանդութեամբը կամ իր անձնական ընտրութեամբը: Արդ, աւելի օրհնեալ ճամբորդութեան մը անցնինք թէ—

Ամեն Աստուծոյ զաւակ իր կեանքին համար Աստուծոյ ըրած ծրագիրը իրնայ զսկեղ եւ անոր հետեւի Յիշէ Պրուկլինի կամուրջին ճարտարագէտին պատմութիւնը: Կամուրջին շինութեան ժամանակ ճարտարագէտը վնասուեցաւ և ամիսներով իր սենեակին մէջ փակուած մնաց: Իր ձեռքերով օժտուած կին ը իրեն տեղըն անցաւ ու իր էրկան ծրագիրը գործաւորներուն սովորեցուց: Վերջապէս հսկայ կամուրջը լմնցաւ: Խեղանդամ ճարտարագետը զայն տեսնել ուզեց: Զինք պառգարակի մը վրայ դրին ու կամուրջին քով տաքին: Այնպէս տեղ մը տարին որ այս փառաւոր շէնքը իր բոլոր գեղեցկութիւններովը կրնար տեսնել: Ծարտարագետը հոն պառկեցաւ անյուսութեամբ ուշի ուշով քննելով իր հանձարին գործը: Դիտեց մեծ հեռագրապարանները, միաձոյլ կամարակալներն և զօրաւոր խառսխարանները, որք գետին հետ շղթայած էին կամուրջը: Բըն-

նադատ աչքերը դարձուց ամէն գերանի, ամէն հեծանի, չուանի և ձողի վրայ:

Դիտեց թէ ամէն մանրամասնութեամբ կատարուած էր ինչ որ երազին մէջ տեսած էր, բայց իր ծրագրին և ցուցակին: Եւ քանի որ իր ձեռնարկին ուրախութիւնը սիրտը կը լեցնէր, երբ կը տեսնէր թէ իրականացած և ճշտու կատարուած է ինչ որ ինք ծրագրած էր, մտքի յափշտակութեամբ մը աղաղակեց «Ճիշդ ծրագրին նման է, ճիշդ ծրագրին նման է»:

Մենք ալ օր մը պիտի կայնինք փառաց մէջ և դէպի Իր երեսը նայելով պիտի աղաղակենք, Ո՛վ Աստուած, շնորհակալ եմ քեզմէ, որ զիս դարձուցիր իմ յամառ և կամակոր ձամբայէս բուսիւնի ու կատարեալ ճամբուդ: Շնորհակալ եմ քեզմէ որ դուն միշտ առաջնորդեցիր ինձի որ քեզի բերեմ իմ խոնարհ կեանքս: Շնորհակալ եմ քեզմէ որ երբ օրէօր կը քալէի ծառայութեան պարզ շաւիղին մէջէն, թոյլ տուիր ինձի որ մէկիկ մէկիկ հաւաքեմ իմ կեանքիս համար ունեցած մեծ նպատակիդ ոսկեղէն թելերը:

Շնորհակալ եմ քեզմէ որ երբ տկար սողունի մը նման բարձր լեռան կողմ ի վեր կը մագլցէի և կենաց շաւիղը կ'երթայի թէ լոյսի և թէ մութի մէջէն, տկարութիւններու և արցունքներու մէջէն, թերութիւններու եւ վարանումներու մէջէն:

վերջապէս Դուն դիս հասցուցիր անոր նպատակուած վախճանին: Արդ, հիմա որ ես կը տեսնեմ իմ լմնցած կեանքս, այլեւս մութի մէջ չեմ տեսներ զայն, այլ երես առ երես քու փառքիդ պայծառութիւնը կը տեսնեմ: Շնորհակալ եմ քեզմէ, ո՛վ Աստուած, շնորհակալ եմ քեզմէ որ այն ճիշդ ծրագրին կը նմանի: Ճիշդ ծրագրին կը նմանի:

Ուրեմն քանի որ մենք զգուշութեամբ և եռանդով քայելու կը կարօտինք, որ չ'ըլլայ թէ թերանաք Աստուծոյ մեղի համար ունեցած կամքն ընելու մէջ, թող չը յուսահատինք խորհելով թէ մենք մարդկային տկար արարածներս՝ այնչափ հեղեղուկ այնչափ անկման ենթակայ ենք, որ կրնանք սխալիլ այդ ծրագրին մանրամասնութիւններուն մէջ: Սա յիշել կը բաւէ—Աստուած շատ գեղեցիկ կերպ մը ունի սխալը կառավարելու երբ մեր սիրտն աւնոր հետ չիտակ է: Այդ է ամենէն էական բանը: Մեր մէկ գիրքը կրնայ եղծանել անոր սիրոյ նպատակը, և այն է՝ մերժել մեր կեամքն ու կամքը իրեն սիրոյ նպատակին յանձնելու: Բայց երբոր մեր կեանքը համեստութեամբ Իրեն յանձնած ենք, մեր կեանքին շաւիղին մէջ յառաջ եկած սխալները, մարդկային տկարութիւններն ու թերութիւնները քաղցրութեամբ

և օրհնայից կերպով պիտի շիտկուին Աստուծոյ կողմէն, քանի որ մենք կը յառաջանանք այդ ճամբուն մէջ. Ասիկայ նաւու մը առաջնորդութեւն կը նմանի: Երբ մեր ձեռքը անոր անիւին վրայ դնենք, աննշան չեղումով մը իր ընթացքը կը փոխէ, բայց ասիկայ բան մը չէ: Երբ մեր նաւը անփոփոխ կերպով Աստուծոյ կամբին բեւեռային առողին յանձնենք մեր գիտցածին չափովը, նաւն իր որոշեալ նաւահանգիստը պիտի հասնի, առանց նայելու այն խոտորումներուն՝ որոնք կը պատահին ճամբու մը վրայ:

Հիմայ երես առ երես կը գտնուին գերագոյն եւ կարեւոր հարցին առջեւ Այդ ալ այս է: Ինչպէ՞ս կրնամ ստուգել Աստուծոյ ծրագրած նպատակը իմ կեանքիս համար: Ինչպէ՞ս կրնամ բոլորովին պաշտպանուիլ սխալ ընթացքէ: Ինչպէ՞ս կրնամ զանազանել Աստուծոյ առաջնորդութիւնը իմ մարմնաւոր փափաքներուս և փառասիրութիւններուս առաջնորդութիւնէն: Ինչպէ՞ս կրնամ գտնել ճամբան, որուն մէջէն ճէրը զիս քաշելու կը կանչէ: Պատասխանենք: Առաջին:

Հաւատա՛ւ.

Մեր ամենամեծ նեղութիւնն այն է որ

մենք չենք հաւատար թէ՛ Աստուած այսպիսի ծրագիր մը ունի մեր կեանքին համար: Մենք՝ բուն մեր կերպը կ'առնենք և բուն մեր ծրագիրները կ'ընենք: Առանց զԱստուած նկատի առնելու բուն մեր գործերը կ'որոշենք: «Այն մեր հաւատքին չափովը մեր մէջէն է» եթէ մենք Աստուծոյ վրայ հաւատք չունինք այս բանին մէջ, ի՞նչ կրնանք ակնկալել եթէ ոչ մոլորիլ Աստուծոյ մեղի համար ըրած կարգադրութիւններուն մէջ: Եւ անգամ մ'ալ Իրեն մեղի համար ընտրած օրհնեալ շաւիշին ետ դառնալ այն ատեն՝ երբ արդէն երկար ու անօգուտ թափառումներ ըրած ենք: Եփես. 2, 10 այնչափ ներշնչեալ է որչափ Եփես. 2, 8 ծրագրւած կեանքին խոստումը մէկ համարին մէջ նոյնչափ որոշ է, որչափ որ փրկութեան խոստումը միւս համարին մէջ որոշ է: Մտածէ՛ Այս համարին վրայ «Այդ պա՞րզ է, այդ Աստուծոյ խօ՞ւրն է: Այդ որոշապէս չ'ըսեր թէ Աստուած Յիսուս Քրիստոսով ծրագիր մ'ունի ձեր կեանքին համար: Ուրեմն հաստատ կեցի՛ր, հաւատա՛ւ ատոր բոլոր անձովդ: Երբէք մ'ի խախտիր այդ հաւատքէն: Դարձեալ -

Աղօթե՛

Տօբթոր Հէնրի Փօսթըր Ֆիլքթըն Սփրին-

կի բուժարանին հիմնիչը, Աստուծոյ զօրութեամբ
բը զարմանալի մարդ մ'էր որ խորաթափանց
տեսութիւն մ'ունէր Աստուծոյ խորհուրդին ու
ճամբաներուն վրայ, որոնցմով Աստուած կեան-
քի գործերուն մէջ կ'առաջնորդէ: Այգ զար-
մանալի կարողութեան և իմաստութեան
թեան գաղտնիքը ի՞նչ էր: Այցելուները վե-
րոյիշեալ հարցումն ըրին այդ մեծ հաստատու-
թեան մէջը ծառայող ծեր բժիշկներէն մէկուն:
Սա պատասխանը տուաւ: Այցելուն իր քովը
կանչեց: Չայն տարաւ Տօթթոր Փօսթրի գործի
սրահին դրան քով, տարաւ անոր հսկենակին
մէկ անկիւնը գտնուող պղտիկ խուցը և հոն
ձգուած կարպետը վերցնելով ցուցուց այցելու-
ին՝ կապերտին վրայ գտնուած երկու ծակերը,
որոնք ձակեր էին անոր Աստուծոյ ծնրադիր ա-
ղօթելովը: Տէ՛ր, Հէնրի Փօսթրին Աստուածա-
լին և մարդկային բաներու մէջ ունեցած ի-
մաստութեան և զօրութեան գաղտնիքը ահա
այս է:

Բարեկամ, երբ քու ննջանենեակիդ կտր-
պետն սկսած է ծակիլ՝ մարդը որ կը բնակի
այս սենեակին մէջ՝ այլ բնաւ պէտք չունի վախ-
նալու թէ Աստուծոյ ծրագրած կեանքին մէջ
պիտի սխալի:

Քանզի այդ իմաստութեան և զօրու-

թեան ինքնայայտ գաղտնիք մ'է այն մարդուն
կեանքին մէջ՝ որ գիտէ ամէն բանի մէջ Աս-
տուծոյ հետ քաջել:
«Թէ որ ձեզմէ մէկը իմաստութենէ պակսած է
թող խնդրէ Աստուծոյ մէջ»:

Դուն այն մարդոցմէ մէկն ես արոնք ի-
մաստութիւնէ պակսած եմ: Աստուծոյ իրենց
կեանքին համար ունեցած ծրագիրը հասկը-
նալու մէջ, Որեմի խնդրէ՛ Աստուծոյ, աղօ-
թէ՛ վստահութեամբ, աղօթէ՛ շարունակ, աղօ-
թէ՛ ակնկառոյց, աղօթէ և Աստուած ճշդիւ
պիտի առաջնորդէ այն օրհնեալ տեղն, ուր այն-
չափ վստահ պիտի ըլլաս թէ անոր ընթրած
շաւիղին մէջն ես, որչափ որ վստահ ես քու
փրկութեանդ մասին:

* *

Կամք ունեցի՛ր

Կամք ունեցի՛ր: Կամք ունեցի՛ր Աստուծոյ
կամքն ընել քու կեանքիդ համար՝ փոխանակ քու
կամքը ընելու: Կենաց ծովին վրայ մի՛ նա-
ւարկեր քո ընտրած նաւահանդիսադ հասնե-
ու համար՝ նայելով բուն քու գծած քարտե-
սիդ, որը շինած ես քու անձնաօրական հա-
ճոյքներուդ ստիպումէն մղուած:

Դիմէ՛ Աստուծոյ: Քու կեանքդ վստահու-
թեամբ Աստուծոյ յանձնէ՛: Յետոյ սկսէ՛ քու

կեանքիդ համար իր կամքն ընել՝ փոխանակ քու կամքդ ընելու։ Այսպէս որոշ պիտի գիտնաս ու տեսնես Աստուծոյ կամքը այդ կեանքին համար։ Մեր Տէր Յիսուս յստակ կերպով ըսած է զայս։ «Եթէ մէկը ուզէ իմ կամքս ընել, ինքը պիտի զիտնայ զայն»։

Մենք որչափ շուտ որ սկսինք ընտրել Աստուծոյ կամքը մեր կեանքին համար՝ փոխանակ մերինը, անտարակոյս մենք պիտի ճանչնանք Աստուծոյ կամքը։ Այս հոգեւոր ապակեայ դաշտին մէջ՝ ուր կուգանք Աստուծոյ մեր կեանքին համար ունեցած կամքը տեսնելու, երկիւղ դիտակ մ'է, «Քով քովի երկու ոսպնաձեւեր կան՝ մէկը «Ես կ'ուզեմ» միւսը «Ես կը վստահիմ»։ Երբ որ մարդ մը այս երկուքը իր աչքին առջև ունի, այն ատեն շատ յստակ պիտի տեսնէ Աստուծոյ կամքը։

Բայց ենթադրենք թէ մարդ մը Աստուծոյ կ'ընէ, «Եո կը տարակուսիմ»։ Այն ատեն հաւատքին ոսպնաձեւին վրայ քօղը կիյնայ։ Ենթադրենք թէ կ'ըսէ «Ես չեմ ուզեր»։ Այն ատեն քօղը կ'իյնայ միւս կամքի ընտրութեան ոսպնաձեւին վրայ։ Պարզապէս այն մարդուն հոգեւոր տեսութիւնը խանգարուած է։ Այն կը բալէ բուն իր պատրաստած խաւարին մէջ որն յառաջ եկաւ իր անհաստատութեամբը ու կա-

րմապաշտութեամբը։ Սակայն իր կուրութեամբը՝ այս բոլորին ակն ու պատճառը իր տկալմբունումը կը սեպէ։ Բարեկամ, այսպիսի մութութեան մէջ կը քուլե՞ս։ Կ'ընդունե՞իս թէ քու կեանքիդ համար քու և Աստուծոյ կամքին մէջ տեղ քօղ մը կայ։ Մտիկ ըրէ՝ Սկսէ՛ հաւատալ Աստուծոյ ծրագրին՝ որ ունի քու կեանքիդ համար։ Այդ քօղը կ'իսաթափանց պիտի ըլլայ։ Սկսէ ուղել Աստուծոյ կամքն ընել, այդ քօղը թափանցիկ պիտի ըլլայ։ Սկսէ՛ օրէօր իրականացէ՛ս, ընել Աստուծոյ կամքը։ Այդ քօղը պիտի անհետի։ Եւ երբ անհետացած է և դուն Աստուծոյ լեցուն յայտն մէջ կը քայլե՞ս՝ որ ունի քու կեանքիդ համար, այն ատեն պիտի տեսնես թէ՛ կամապաշտութիւնդ էր միշտակ պատճառը՝ որ Աստուծոյ կամքին վրայ յստակ տեսութիւնդ կ'աղօտացնէր։ Քանզի ոչ մէկը կրնայ որեւէ միջոցով տեսնել Աստուծոյ կամքը, բայց միայն այս երկու յստակ ոսպնաձեւերու մէջէն։ Այսինքն վստահելի սրտի մը և յանձնուած կամքի մը մէջէն։ Այս խնդրոյն նկատմամբ մէկը պիտի ըսէ, «Ինթադրենք թէ ես իմ կեանքս Աստուծոյ տուի և բոլորովին անոր կամքին յանձնըրուեցայ, ինչ փոփոխութիւն կ'ընամ ընել, պէ՞տք է նոր միջավայր մը և շրջանակ մը փոխուեմ, ի՞նչ պիտի ընեմ։ Այդ հարցման պա-

տասխանը—

Ուր որ ես՝ հոն կեցիր եւ տարեր կերպով գործէ։

Աստուծոյ ծրագրին և նուէրման վրայ խօսելու ատեն, քրիստոնեաներէն շատերը կը խորհին թէ ձգելու են իրենց գործերը և ամպիոնի մը գլուխն անցնելու են կամ օտար Միսիոնարական դաշտերու մէջ գործել երթալու են ըստ իրենց տեսութեան։ Աստուծոյ ծրագրած կեանքին հետեւիլ ուրիշ տեղ մը երթալ ըսել չէ։ Բայց առկէ աւելի մեծ սխալ մը երբէք չ'կրնար ըլլալ։ Նուիրում անհրաժեշտ տեղափոխութիւն չի նշանակեր։ Ո՛չ ալ Աստուծոյ մարդուն կեանքին համար ունեցած ծրագիրը միշտ կը հարկադրէ որ ան ձգէ իր հայրենիքն ու բարեկամները։

Աստուծոյ փնտռածը նոր տեղը չէ, աւոր մարդ կը փնտռէ բուն իր միջավայրին մէջ։ Այդ փոխադրութիւն չէ այլ փոխակերպութիւն է։ Ընդհանրապէս դժուար խնդիրը տեղին մէջ չէ, այլ իր տեղին մէջ մարդուն հետ է։ Երբոր մարդ մը իր կեանքն Աստուծոյ կը նուիրէ, գտնելու կամ մոնելու Աստուծոյ իրեն կեանքին համար պատրաստած կատարեալ ծրագրին մէջ, ուր որ է ինք՝ ընդհանրապէս Աստուծո ճիշդ հոն կը պահէ. պայմանաւ որ Աստուծոյ

կամքին ու Անոր Թագաւորութեան համար ապրի՝ փոխանակ իր անձին համար ապրելու։ Ուստի կեցի՛ր ուր որ ես, և ապրէ՛ Աստուծոյ համար մինչև որ Աստուծո քեզի ուրիշ ճամբայ մը ցուցնէ։

Երբե Աստուծոյ կ'ուզէ քեզ քեզ մը դրկել, Ան պիտի առաջնորդէ քեզի։ Ան ասեմ վստահութեամբ հետեւի։

Տեսանք թէ նուիրում անշուշտ տեղափոխութիւն չի նշանակեր։ Թէև այդ ալ կրնայ ըլլալ, բայց ընդհանրապէս Աստուծոյ կը պահէ մարդը ուր որ է, երբ մարդ իր կեանքը Անոր կը յանձնէ։ Այս ալ միշտ չի պատահիր, Աստուծոյ կրնայ քեզ ազատ թողուլ քու բնական միջավայրէդ։ Աստուծոյ կրնայ կատարեալապէս փոխել միջավայրդ. ինչպէս և քեզ։

Աստուծոյ կրնայ քեզ քու գործէդ և կամ պաշտօնէդ հանել և երկրիս հեռաւոր ծայրերը զրկել իբր իրեն ընտրեալ պատգամաւորը։ «Բայց ինչպէ՞ս պիտի ըլլայ այս» կ'ըսես։ Երբ դուն միւս կերպն ընես։ Աստուծոյ իմ և քու կեանքիդ համար ունեցած մեծ անպտտակ ոսկեղէն շղթան զատ զատ օգակներէ շինուած է, որոնք յարմար ժամանակին կրնանք բռնել մեր աւօրեայ պատեհութեանց մէջ։ Երբ մենք բաւական օգակներ հաւաքած ենք՝ շղթան երեւ-

նալ կ'ընդհատուի։ Այն մարդը որ օղակները հաւատարմութեամբ հաւսարած է՝ չլիքան կորսուելուն համար այլևս չի վախնար։ Ուստի կատարէ միւս գործը։ Եթէ այդ գործը կատարես առօրեայ ծոռայութեան՝ այս թելը Աստուծոյ ձեռքին մէջ կ'ըլլայ նման այն շուանին՝ որ իբր առաջնորդ կը ծառայէ լաբիւրինթոսներու մէջ։ Աստուած այս կերպով պիտի առաջնորդէ քեզ իր ճամբուն մէջ, որ ազատիս մթութենէ և անորոշութեան լաբիւրինթոսներէն, մինչև որ քու կեանքիդ համար ունեցած կամքին լուսաւորուած տեղն հասնիս։ Ուստի, համբերութեամբ, հաւատարմութեամբ և սիրով բռնէ՝ գործը։ Սուր վեցուր աշակերտներո՛ւդ, այցելէ՛ հիւանդին, մխիթարէ՛ վշտացեալը, քարոզէ՛ խօսքը, գործածէ՛ թերթը և տետրակը, և ուր որ ես՝ վկայէ՛ Անոր համար։ Անկէ վերջը եթէ Աստուած ուզէ որ ուրիշ տեղ մը երթաս, անշուշտ քեզ պիտի առաջնորդէ դէպի հոն։ Միայն փտահուլ թեամբ Անոր հետեւէ՛։ Այսպէս հետեւելով մեզմէ ոմանք Զինաստան, Հնդկաստան, Ամրիկէ, պիտի երթան թերեւս։ Մեզմէ ոմանք ալ պիտի կենան ճիշդ ուր որ են։ Բայց վերջապէս մեզմէ ամէն մէկը պիտի ըլլայ ճիշդ հոն՝ ուր որ Աստուած կ'ուզէ, և այդ է իր ծրագիրը մեզի համար։ Մէկը պիտի ըսէ, այս բոլորը ճշմար

րիտ է երիտասարդին և զօրաւորին համար, ուրոնք իրենց առջևն ունին ամբողջ կեանք մը ունին։» Բայց իրեն համար շատ ուշ է։ Իմ կեանքըս սխալներու ու անկումներու կեանք մ'եղած է։ Տարիներ թափառելէ վերջ՝ Բրիտանիոյ եկած եմ։ Ոչինչ մնացած է ինծի համար, բայց միայն սխալանայ յիշատակներ և անհետացած ու ջախջախուած կեանքի մը բեկորները։ Բարեկամ, ունկնդրենք սա ճշմարտութեան։

*
*
*
Միայն Աստուած է որ լոս երեւոյթին քախախտած կեանք մը կրնայ առնել և այն բնկոյններէն գեղեցիկ կեանք մը շինել։

Լուծ ե՞ս պատմութիւնը։ Հին քաղաքի մը մէջ մեծ մայր եկեղեցի մը կար։ Այս մայր եկեղեցւոյն պատահանին ապակին դարձանալի գեղեցկութեամբ մը ներկուած էր, այնպէս որ անոր համբաւը ամէն կողմ տարածուած էր։ Հեռու տեղէ ուխտաւորներ կուգային այս գեղարուեստին գլուխ գործոցը տեսնելու համար։ Օր մը սոսկալի փոթորիկ մը եղաւ։ Փոթորիկին սաստկութենէն ապակին մարմարեայ գետնին վրայ ինկաւ և հարիւրաւոր կտորներու բաժնուեցաւ։ Ժողովուրդին ցաւը մեծ էր այդ արկածին համար որով քաղաքը զրկուեցաւ յանկարծ, իրեն հպարտութեան առարկան եղող գե-

ղարուեստի գլուխ գործողէն։ Բեկորները հաւաքեցին, սնտուկի մը մէջ դրին և եկեղեցիին մառանը տարին։ Օր մը օտարական մ'եկաւ և ուզեց գեղեցիկ պատուհանը տեսնել։ Մնոնք պատահած գոթադուծիւնը պատմեցին անոր, Օտարականը հարցուց թէ կտորները ինչ ըրած էին։ Անոնք զայն մառանը տարին և ապակիին կտորները անոր ցուցաւ ցին։ Մարդն ըսաւ «Կ'ուզէ՞ք այս կտորները ինծի տալ»։ Պատասխանեցին առ, ալիս ատոնք օգուտ մը չունին մեզի հոմար։ Այլեւս զգուշութեամբ սնտուկն իր բաղուկներուն մէջ առաւ ու տարաւ։ Շաբաթներ ետքը եկեղեցիին խնամակալներուն հրաւէր մը եկաւ։ Հռչակաւոր արուեստագէտն խրկած էր այդ հրաւէրը ցուցնելու համար անոնց ջախջախուած ապակիին վըրայ երեւոն բերած իր ճարտարապետական հանճարը։ Չանոնք իր արուեստանոցը հրամցընելով մեծ քօղի մը առջև կայնեցաւ։ Երբ չուան մը քաշեց՝ կանեփեայ վարագոյրը գետինը ինկաւ։ Իրենց աչքերը յառած սքանչացումով կը դիտէին իրենց առջև դրուած պատուհանի ներկուած ապակիին գեղեցկութիւնը՝ որուն նման երբէք տեսնուած չէին։ Քանի որ անոնք կ'ապշէին անոր հարուստ գոյներուն և զարմանալի ձեւին վրայ, ճարտար արուեստագէտը

դարձաւ ու ըսաւ, «Այս պատուհանը ձեր ջախջախուած ապակիին կտորներէն չինեցի և հիմա պատրաստ է նորէն իր տեղը դրուելու։ Մեծ պատուհանը անգամ մ'ալ իր գեցեցկութեան լոյսը ցոլացուց հին մայր եկեղեցիին մը։ Թաղնած խորանին վրայ։ Այս նոր փայլունութիւնը հին փառքը գերազանցեց, և ասոր եղական ձեւին համբաւը ամէն տեղ տարածուեցաւ։

Ընթերցող, մտքեդ կ'անցնես թէ քու ծրագրերդ խորտակուած է։ Շնորհակալ եղիր Աստործմէ և սիրտ առ։ Դուն չ'սովորեցա՞ր թէ քու ըրած ծրագիրներուդ չատին ամենէն յարմար տեղը դուրսն է, աւելցուքի տեղն է։ Շատ անգամ զանոնք դուրսը՝ հոն նետելու ես՝ կոյր աչքովդ տեսնելէն առաջ այն լաւագոյն ծրագիրը՝ զոր Աստուած քու կեանքիդ համար պատրաստած է։ Ի՛նչպէս է այդ ծրագիրը քու կեանքիդ մէջ։ Մեղքը ապականած է զայն։ Նախկին տարիներուն մէջ ըրածդ սխալներն ըստ երեւոյթին ջախջախեցին զայն։ Ուրախութիւն ու քաղցրութիւն անհետացան են անկէ։ Այնպէս կը թուի քեզի թէ մնացած է քեզի համար յոգնեցուցիչ ճամբորդութիւն մը՝ որ պիտի քալես միւշկաւ առժանեկի և մութ օրերուն վախճանին։

Ուրեմն գիտցի՛ր թէ Յիսուս Քրիստոս է ան-
զուգական նորոգիչը կեանքի։ Փորձէ՛ Զայն Ան
պիտի առնէ այդ ըստ երեւոյթիւն ջախջախուած
կեանքն ու անոր բեկորներէն աւելի գեղեցիկ
հատ մը պիտի շինէ, որուն նմանը երբեք դուն
քեզի պիտի չի կրնայիր շինել, նոյն իսկ ամբող-
ջէն։ Քու յոգնած հոգիդ իր երկար ատենէ ի-
վեր փնտռած հանգիստն անոր մէջ պիտի
գտնէ։ Կեանքի այն բեկորները՝ որ Աստուծմէ
ժառանգականութիւն մնացած են քեզի, շատ
մեծ ուրախայի օրերու պատճառ պիտի ըլլան,
քան ան բոլոր անցած տարիները, որոնք իրենց
տխուր ողբը կը մըմնջեն քու հոգւոյդ խորքին
մէջ։

Ինչո՞ւ հոսանքէն քշուիմ անշաւիղ ծովուն
վրայ, առանց կողմնացուցի, աստղի և քարտե-
սի։ Քանի որ երբ ես հոսանքէն կը քշուիմ,
Աստուծոյ ինծի համար ըրած ծրագիրը թե-
րահաւատ օրտիտ դրան առջև կ'սպասէ։ Նա
ամէն օր երկինքէն պիտի յայտնէ ինծի մաս
մը։ Ամէն օր վայրագոյրէն մաս մը պիտի վեր-
ցընէ։ Ինչո՞ւ մոլորիմ, ինչո՞ւ տարուբերուիմ և
ընկղմիմ։ Հոսանքէն քշուի՛լ երբ Աստուծոյ կը
վարէ գէկը։ Հոսանքէն քշուի՛լ երբ Աստուծոյ
այնչափ յստակ կը գծէ ճամբան։ Հոսանքէն

քշուի՛լ երբ ուղղակի գէպի նաւահանգիստը
կրնամ նաւարկել։ Հոսանքէն քշուի՛լ երբ եր-
կինքը կ'ողջունէ զիս։ Օգնէ՛ ինծի, Աստուծոյ
իմ, որ ծրագրածդ կեանքին հաւատաւ։ Օգնէ՛
ինծի որ իմ կեանքիս բեկորներն ամէն օր ըն-
դունիմ։ Ո՛հ թէ իմ կեանքս քու կամբիդ չի
հակառակէր։ Աստուծոյ յանձնուող կեանքը
պիտի գտնէ իրեն համար Աստուծոյ ծրագրած
կեանքը։

0

Handwritten signature

2456